

מישפט

לפסול שופט

סניגוריו של שלמה חליוה ביקשו לפסול את השופטים בעיקר בגלל מעורבות השופט קדמי בחקירת רצח ליאונור בן-לולו

לא בלב קל מבקשים סניגורים לפסול שופטים. ואכן, כאשר החליטו עורכי-הדין שמואל סף ושימעון שובר

סניגור סף טראומה קשה

סניגור שובר לחץ ואלימות של שופטים

לבקש את פסילתם של שופטי שלמה חליוה, היו כפיהם טענות חמורות. הסניגורים עושים עבודה יסודית מאוד כתיק שבו נאשם חליוה ברצח החילית אורלי רובי. הם טוענים כי הם מרגישים במהלך כל המישפט כי השופטים מתייחסים אליהם בצורה עויינת, בעוד שאל התובעת, נורית שניט, יש יחס של כבוד והערכה.

עיקר טענותיהם של הסניגורים הופנו כלפי השופט יעקב קדמי, שהיה בעבר ראש אגף-החקירות במישטרת תל-אביב. באותן שנים, 1967/77,

נחקר רצח צעירה טברנית, ליאונור בן-לולו. היא נרצחה כאשר היתה בדרכה לתל-אביב. היא נאנסה, ועל צווארה היתה כרוכה כתפיית חזויתה. חליוה נחשד אז ברצח הצעירה ונחקר על כך. צוות-החקירה הצליח להשיג מפיו של חליוה הודאה ברצח, ואפילו שיחזור של הרצח.

בצוות-החקירה זה השתתף איש-מישטרה גבי רויטש, חוקר צעיר, שהוא גם מישפטן ואשר היה סמוך לאותה תקופה מתמחה אצל יעקב קדמי. יש לשער כי כאשר היה רויטש חוזר מחקירת הרצח, היה משוחח על כך עם הכוס שלו. מה גם שקדמי היה אז ראש אגף-החקירות במישטרה, חשבו הסניגורים.

חשמואל באשכים. למרות שצוותי החקירה של ליאונור בן-לולו הצליח להשיג הודאה ברצח, לא הוגש מעולם כתבי-אישום נגד חליוה על רצח זה. מי שגרם לכך היה אותו גבי רויטש, שחשב כי בחקירה נעשו דברים בלתי חוקיים והופעלו על חליוה לחץ ואלימות.

חליוה עצמו סיפר כי בעת החקירה ההיא העבירו זרם חשמלי באשכיו, כדי שיודה באשמה. רויטש פנה אז אל מי שהייתה פרקליטת מחוז-המרכז, שרה סירוטה (היום שופטת מחוזית), ושכנע אותה כי אין להודאה זו סיכוי לשכנע את בית-הדין. רצח ליאונור בן-לולו לא פוענח עד היום.

סניגוריו של חליוה רצו להביא את גבי רויטש כעדי-הגנה במישפט אורלי רובי, כדי להסביר לשופטים מדוע התנהג חליוה בעת חקירת רצח החיילת כפי שהתנהג. הם רצו להסביר כי היה תחת הטראומה הקשה שעבר בעת חקירת רצח ליאונור בן-לולו.

אולם השופטים, וקדמי בתוכם, סירבו להתיר עדות כזו. בטענה כי אינה רלוונטית.

בשלב זה החליטו הסניגורים לבקש את פסילת השופטים, ולהעביר את מישפטו של חליוה להרכב אחר. בית-הדין המישפט רחה את בקשת הסניגורים, וציון כי כל השופטים מודעים למישפטיו של חליוה, אבל יודעים להתעלם מהם, כפי שמחייב מיקצועם.

חקירות

חשוד מפחיד

המישטרה עשתה מיסדר

זיהוי סודי, מכיוון שהעדים

חששו מפני החשוד

בית-המישפט העליון הורה פעמים אחדות כי מיסדר-זיהוי לעצירים צריכים להיערך בנוכחות סניגורים, וגם מיסדר-זיהוי-תמונות צריכים להיערך כך. על כן הופתע עורך-הדין אהרון שלנגר, כאשר התברר לו כי חוקרי המישטרה ערכו מיסדר-זיהוי לחשוד נביל קסאס, שאותו הוא מייצג, בלי שידע על כך כלל. הדבר התברר לו כאשר בעת הארכת מעצרו של החשוד, ביקשה המישטרה להאריך את המעצר כארבעה ימים נוספים, כדי לבצע עוד מיסדר-זיהוי.

לשאלתו של הסניגור, הסביר נציגי המישטרה כי נערך כבר מיסדר-זיהוי תמונות אחר, בלי נוכחות של הסניגור.

גם השופט ראובן זיו התפלא על כך, ושאל מדוע היה צורך לחרוג מהנהוג שקבע בית-הדין העליון. על כך השיב נציגי-המישטרה, כי העדים חוששים כליכך מפני קסאס, עד שלא היו מוכנים להיחשף לפניו בעת המיסדר. האם העדים מפחדים גם מהסניגור? היקשה שלנגר, ואישה-המישטרה ענה בחיוב.

השופט מתח ביקורת על סטייה זו מהנהוג, והאריך את מעצרו של החשוד ב-24 שעות בלבד.

גיתית עם עורך-הדין זיו. מעשה שלא ייעשה!

המקליטה

אל סנ"צ חרותה הראל, בעניין חן מיכל, מאת יעקב יפה. אחר כך היו כמה מישפטים על מה שהוסכם ביני ובין פלג. על המיסמך הזה היה חתום הקצין הבכיר יעקב יפה.

אותה, אם אעשה זאת. אמרו לי, יבוטלו כל התיקים שלי. אמרתי להם שאני לא מוכנה לעשות כלום בלי מיסמך חתום. עברו יומיים, ופלג חזר והראה לי מיסמך שבו נאמר:

לם אני סרחת, אבל מישפחתי עומדת לצידי ומוכנה להושיט לי יד כדי להשתקם. אבל לגיתית אין אף אחד בעולם. היא ממש בודדה ואיש לא מוכן לעזור לה. סיפרה מיכל חן, האשה הצעירה שהקליטה את גיתית איזראלוב בבית-המעצר. מיכל, 29, היא גבוהת-קומה, בעלת פנים נעימות ואינטליגנטיות. היא עצמה איננה אורחת קבועה בכתר-המעצר, והסתכנה לאחרונה כפרשה של צ'קים ללא כיסוי, זיוף צ'קים ועבירות מירמה. מכפרת מיכל:

כל ההסתבכויות שלי התחילו משנת 1978, כאשר ילדתי את בני השני. הילד היה זקוק למזון מיוחד, המיובא מארצות-הברית, ומחירו עלה על המשכורות של בעלי ושלי יחד. מאחר שבעלי היה אי-שצבא, הבטיח מישרד הביטחון לכסות חצי ממחיר המזון הזה, ומישרד-הבריאות הבטיח לכסות את החצי השני. אבל הם לא שילמו בזמן, אני הוצאתי צ'קים ללא כיסוי, וכך התחלתי להסתבך.

כאשר הבנתי שזו דרך ללא מוצא, הלכתי בעצמי למישטרה וסיפרתי את הכל. הם ביקשו את מעצרי, אבל שופט-השלום שיחרר אותי.

מכיוון שעברתי דירה והמישטרה לא מצאה אותי, הוכרתי כעבריינית נמלטת, ונעצרתי. הוכנסתי לאבו-רכיב באקוטור השנה, ושם היכרתי את גיתית. מאחר ששתינו בעלות השכלה ויכולנו לדבר בשפה זרה, אנגלית, כדי שהסוהרות לא יבינו, התיידדנו. לא היינו בתא אחד, גיתית היתה בתא רגיל, אבל לא הותר לה לצאת לחדר-האוכל או לחצר.

ליד המחשון

לם אחד, לקראת סוף חודש אוקיטובר, הגיעו אליי שני חוקרים ולקיחו אותי לתחנת-המישטרה. הם לא היו החוקרים הרגילים שלי, וחשדתי שהם אולי רוצים לעשותי איתי איזו עיסקה. הוכנסתי לחדר ושם פנה אליי הקצין פלג, שערך אז לא היכרתי, ואמר לי שרוצים לעשות איתי עיסקה. הוא אמר לי כי המישטרה מבקשת שאקליט את גיתית, ואני מתאימה למשימה מכיוון שאני לא עבריינית רגילה ולא נרקומנית, גיתית לא תחשוד בי. התנאי שלהם היה שאכנס לבית-המעצר עם מכשיר-הקליטה ואקליט

סניצ הראל מה הובטחו!